Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2025)0227

Rolul normelor fiscale simple și al fragmentării fiscale în competitivitatea europeană

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2025 referitoare la rolul normelor fiscale simple și al fragmentării fiscale în competitivitatea europeană (2024/2118(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 4 și articolele 63-66 privind principiile pieței interne și libera circulație a mărfurilor, serviciilor, capitalurilor și a persoanelor, precum și articolele 113, 114 și 115,

– având în vedere Directiva 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite[1] („Directiva privind dobânzile și redevențele”),

– având în vedere Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre[2] (Directiva privind societățile-mamă și filialele),

– având în vedere Directiva (UE) 2022/2523 a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare [15 %] a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni în Uniune[3], care reprezintă răspunsul UE la coordonarea fiscală internațională,

---

1 JO L 157, 26.6.2003, p. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj.
2 JO L 345, 29.12.2011, p. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj.
3 JO L 328, 22.12.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj.

– având în vedere evoluțiile în curs privind soluția UE bazată pe doi piloni pentru a răspunde provocărilor fiscale generate de digitalizarea economiei,

– având în vedere rapoartele finale din octombrie 2015 publicate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind proiectul OCDE/G20 privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS),

– având în vedere rapoartele privind planurile pentru pilonul 1 și 2, adoptate de Cadrul incluziv al OCDE/G20 la 14 octombrie 2020, precum și rezultatele analizei economice și evaluării impactului efectuate de OCDE la 12 octombrie 2020 și intitulate „Tax Challenges Arising from Digitalisation – Economic Impact Assessment” (Provocările fiscale generate de digitalizare – Evaluarea impactului economic),

– având în vedere declarația Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind BEPS din 8 octombrie 2021 intitulată „Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy” (O soluție bazată pe doi piloni pentru a răspunde provocărilor fiscale generate de digitalizarea economiei),

– având în vedere normele bazate pe pilonul 2 ale Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind BEPS din 20 decembrie 2021, care vizează implementarea la nivel intern a unui impozit minim global de 15 %,

– având în vedere Legea publică 117-169 a Statelor Unite din 16 august 2022, cunoscută sub numele de „Legea privind reducerea inflației”,

– având în vedere Declarația liderilor G20 de la Rio de Janeiro din 19 noiembrie 2024 și Declarația ministerială a G20 de la Rio de Janeiro privind cooperarea internațională în chestiuni fiscale din 25 iulie 2024,

– având în vedere Rezoluția nr. 79/235 a Adunării Generale a ONU din 24 decembrie 2024 privind promovarea unei cooperări fiscale internaționale incluzive și eficace în cadrul ONU,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 15 iulie 2020 intitulată „Plan de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare” (COM(2020)0312),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 18 mai 2021 intitulată „Impozitarea întreprinderilor pentru secolul XXI” (COM(2021)0251),

– având în vedere propunerea Comisiei din 22 decembrie 2021 de directivă a Consiliului privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor multinaționale în Uniune (COM(2021)0823),

precum și poziția Parlamentului din 19 mai 2022 referitoare la această propunere[1],

– având în vedere studiul Comisiei din ianuarie 2022 intitulat „Costurile de conformare fiscală pentru IMM-uri – actualizare și completare: raport final”[2],

– având în vedere propunerea Comisiei din 11 mai 2022 de directivă a Consiliului privind stabilirea normelor referitoare la o indemnizație pentru reducerea favorizării îndatorării și privind limitarea deductibilității dobânzii în scopul impozitului pe profit (COM(2022)0216),

– având în vedere propunerea Comisiei din 8 decembrie 2022 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA pentru era digitală (COM(2022)0701),

– având în vedere propunerea Comisiei din 8 decembrie 2022 de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 în ceea ce privește acordurile de cooperare administrativă în materie de TVA necesare pentru era digitală (COM(2022)0703);

– având în vedere propunerea Comisiei din 8 iulie 2024 de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește certificatul electronic de scutire de taxa pe valoarea adăugată (COM(2024)0278),

– având în vedere acordul Consiliului din 5 noiembrie 2024 privind pachetul „TVA în era digitală”,

– având în vedere Directiva (UE) 2025/50 a Consiliului din 10 decembrie 2024 privind reducerea mai rapidă și mai sigură a surplusului de impozit reținut la sursă[3] (FASTER),

– având în vedere propunerea Comisiei din 12 septembrie 2023 de directivă a Consiliului privind întreprinderile din Europa: cadru de impozitare a profitului (BEFIT), (COM(2023)0532),

– având în vedere propunerea Comisiei din 12 septembrie 2023 de directivă a Consiliului de instituire a unui sistem de impunere în funcție de sediul central pentru microîntreprinderi și întreprinderi

---

1 JO C 479, 16.12.2022, p. 89.

2 Comisia Europeană: Consiliul European pentru Inovare și Agenția Executivă pentru IMM-uri, Direcția Generală Piață Internă, Industrie, Antreprenoriat și IMM-uri, KPMG, VVA, Di Legge, A. et al., *Tax compliance costs for SMEs – An update and a complement – Final report*, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2022, https://data.europa.eu/doi/10.2873/180570.

3 JO L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj.

mici și mijlocii și de modificare a Directivei 2011/16/UE (COM(2023)0528),

– având în vedere propunerea Comisiei de directivă a Consiliului din 12 septembrie 2023 privind stabilirea prețurilor de transfer (COM(2023)0529),

– având în vedere concluziile Consiliului din 17 și 18 aprilie 2024 privind noul pact pentru competitivitatea europeană,

– având în vedere concluziile Consiliului din 24 mai 2024 privind o piață unică în beneficiul tuturor,

– având în vedere Declarația Consiliului European de la Budapesta din 8 noiembrie 2024 privind noul pact pentru competitivitatea europeană,

– având în vedere concluziile Consiliului din 11 martie 2025 privind o agendă de simplificare și asanare fiscală care să contribuie la competitivitatea UE,

– având în vedere concluziile Consiliului European din 20 martie 2025 privind competitivitatea, cu accent pe simplificare și reducerea sarcinilor administrative și de reglementare,

– având în vedere rezoluția sa din 16 februarie 2022 referitoare la punerea în aplicare a celei de a șasea Directive privind TVA: ce lipsește pentru a reduce deficitul de încasare a TVA-ului în UE?[1],

– având în vedere rezoluția sa din 7 octombrie 2021 referitoare la reformarea politicii UE privind practicile fiscale dăunătoare (inclusiv reforma Grupului de lucru pentru codul de conduită)[2],

– având în vedere rezoluția sa din 15 februarie 2022 referitoare la impactul reformelor fiscale naționale asupra economiei UE,[3]

– având în vedere rezoluția sa din 10 martie 2022 referitoare la un cadru european privind impozitul reținut la sursă[4], prin care se solicită un cadru standardizat privind impozitul reținut la sursă,

– având în vedere rezoluția sa din 4 octombrie 2022 referitor la impactul noilor tehnologii asupra impozitării: criptoactivele și blockchain[5],

– având în vedere rezoluția sa din 10 martie 2022 conținând recomandări adresate Comisiei privind o fiscalitate echitabilă și

---

1 JO C 342, 6.9.2022, p. 88.
2 JO C 132, 24.3.2022, p. 167.
3 JO C 342, 6.9.2022, p. 14.
4 JO C 347, 9.9.2022, p. 172.
5 JO C 132, 14.4.2023, p. 15.

simplificată în sprijinul strategiei de redresare (acțiune subsecventă a PE la planul de acțiune al Comisiei din iulie și la cele 25 de inițiative ale acesteia în domeniul TVA, al impozitării întreprinderilor și al impozitării individuale)[1],

– având în vedere rezoluția sa din 4 mai 2022 referitoare la acțiunile de întreprins în urma concluziilor Conferinței privind viitorul Europei[2],

– având în vedere studiul Centrului Comun de Cercetare al Comisiei din 19 aprilie 2022 intitulat „Taxele locale pe activitățile economice în municipalitățile din statele membre ale UE”,

– având în vedere rezoluția sa din 15 iunie 2023 referitoare la învățămintele desprinse din Pandora Papers și din alte dezvăluiri[3], prin care se solicită, de asemenea, îmbunătățirea raportării și a schimbului de informații,

– având în vedere rezoluția sa din 12 decembrie 2023 referitoare la continuarea reformei normelor de impozitare a întreprinderilor[4],

– având în vedere raportul din 9 mai 2022 privind rezultatul final al Conferinței privind viitorul Europei[5],

– având în vedere raportul lui Enrico Letta din aprilie 2024 intitulat „Mult mai mult decât o piață”[6],

– având în vedere raportul lui Mario Draghi din 9 septembrie 2024 intitulat „Viitorul competitivității europene”[7],

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

---

1 JO C 347, 9.9.2022, p. 211.
2 JO C 465, 6.12.2022, p. 109.
3 JO C, C/2024/492, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/492/oj.
4 JO C, C/2024/4165, 2.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4165/oj.
5 Consiliul Uniunii Europene: Secretariatul General al Consiliului, Conferința privind viitorul Europei – Raport privind rezultatul final – mai 2022, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2022, https://data.europa.eu/doi/10.2860/637445.
6 Letta, E., „Much more than a market: Speed, Security, Solidarity - Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens” (Mult mai mult decât o piață – Viteză, securitate, solidaritate – Capacitarea pieței unice pentru a asigura tuturor cetățenilor UE prosperitate și un viitor durabil), aprilie 2024.
7 Draghi, M., „The future of European competitiveness” (Viitorul competitivității europene), 9 septembrie 2024.

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A10-0155/2025),

A. întrucât politicile fiscale eficace, echitabile și eficiente joacă un rol esențial în promovarea creșterii sustenabile pe termen lung și a unor societăți incluzive;

B. întrucât în 2023 statele membre ale UE au colectat impozite în valoare de 6 712 miliarde EUR (inclusiv cotizații sociale efective obligatorii), ceea ce reprezintă cu 4,7 % mai mult decât în 2022[1];

C. întrucât UE se confruntă cu un deficit semnificativ de investiții; întrucât eliminarea acestui deficit este esențială pentru a asigura o creștere economică sustenabilă, pentru a spori competitivitatea și pentru a atinge obiectivele UE în materie de tranziție verde și digitală;

D. întrucât în 2023 sarcina fiscală (și anume veniturile fiscale totale ca procent din PIB) în UE a fost de 39,0 % din PIB, ceea ce reprezintă o ușoară scădere față de 2022[2], dar tot un procent foarte ridicat;

E. întrucât estimările sugerează că veniturile fiscale necolectate la nivel mondial se ridică la aproximativ 500 miliarde EUR, din care aproximativ 100 miliarde EUR sunt venituri necolectate din zona UE; întrucât veniturile suplimentare sunt afectate de cazurile de nerespectare a obligațiilor fiscale și de strategiile de planificare fiscală agresivă; întrucât aceste pierderi privează statele membre de finanțe publice esențiale;

F. întrucât, în 2023, ponderea veniturilor din TVA în PIB s-a ridicat la 7,1 % din PIB-ul UE și la 18,3 % din veniturile publice totale[3];

G. întrucât, potrivit Comisiei[4], în 2022, doar deficitul de încasare a TVA al UE s-a ridicat la 89,3 miliarde EUR, adică aproximativ 7 % din venitul total preconizat din TVA; întrucât, conform estimărilor, un

---

1 Comisia Europeană, Date privind tendințele în materie de fiscalitate, actualizate ultima dată la 10 martie 2025.
2 ibid.
3 ibid.
4 Comisia Europeană: Direcția Generală Impozitare și Uniune Vamală, Centrul de studii sociale și economice (CASE), Oxford Economics, Syntesia, Bonch-Osmolovskiy, M. et al., „VAT gap in the EU – 2024 report” (Deficitul de încasare a TVA în UE- raport pe 2024), Poniatowski, G. (editor), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2778/2476549.

sfert din deficitul de încasare a TVA este direct legat de infracțiunea de fraudă în materie de TVA[1];

H. întrucât există diferențe între statele membre în ceea ce privește recurgerea la impozitare, impozitele pe care le percep pentru a colecta aceste venituri și modul în care acestea și-au schimbat mixul fiscal în ultimul deceniu[2];

I. întrucât costurile de conformare fiscală impun întreprinderilor o sarcină financiară suplimentară, care se acumulează pe lângă obligația fiscală în sine, deturnând timp și resurse de la alte oportunități de investiții;

J. întrucât, potrivit estimărilor, costurile totale de conformare fiscală în cele 27 de state membre ale UE plus Regatul Unit sunt estimate la 204 miliarde EUR, echivalentul a 1,3 % din PIB-ul lor combinat; întrucât microîntreprinderile suportă majoritatea covârșitoare a acestor costuri (87 %), urmate de întreprinderile mici (10 %), ceea ce reprezintă o sarcină administrativă disproporționată pentru întreprinderile mai mici[3];

K. întrucât statele membre se confruntă cu provocări importante care le-ar putea afecta veniturile fiscale și mixul fiscal, cum ar fi schimbările demografice semnificative, schimbările climatice, digitalizarea și automatizarea;

L. întrucât, în conformitate cu tratatele, impozitarea este în primul rând o competență națională a statelor membre;

M. întrucât mobilitatea tot mai mare a capitalului, împreună cu tendințele mai ample ale globalizării și digitalizării din ultimele decenii, au avut impactul neintenționat de a diminua treptat capacitatea țărilor la nivel individual de a asigura eficacitatea politicilor lor fiscale;

---

1 Comisia Europeană, „Întrebări și răspunsuri: Raportul pe 2022 privind deficitul de încasare a TVA”, site-ul Comisiei Europene, 8 decembrie 2022, https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/qanda_22_7519.

2 Comisia Europeană: Direcția Generală Impozitare și Uniune Vamală, „Annual report on taxation 2024 – Review of taxation policies in the European Union” (Raportul anual privind fiscalitatea 2024 – Analiza politicilor fiscale în Uniunea Europeană), 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2778/10846.

3 Comisia Europeană: Consiliul European pentru Inovare și Agenția Executivă pentru IMM-uri, Direcția Generală Piață Internă, Industrie, Antreprenoriat și IMM-uri, KPMG, VVA, Di Legge, A. et al., *Tax compliance costs for SMEs – An update and a complement – Final report*, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2022, https://data.europa.eu/doi/10.2873/180570.

N. întrucât studiul Comisiei din 2022 a estimat că, în 2019, întreprinderile din cele 28 de state membre ale UE de la acel moment au suportat, în medie, un cost anual de conformare fiscală echivalent cu 1,9 % din cifra lor de afaceri; întrucât, dintre diferitele impozite, întreprinderile au considerat TVA-ul și impozitul pe profit ca având cel mai mare cost de asigurare a conformității;

O. întrucât raportul cuprinzător elaborat de Mario Draghi privind situația economică a UE avertizează cu privire la scăderea productivității și a competitivității UE și că, în absența unor măsuri decisive, UE se va confrunta cu un „declin lent și agonizant”, subliniind, de asemenea, că este necesar să existe politici coordonate, printre care să se numere, de exemplu, eliminarea barierelor inutile și reducerea obstacolelor birocratice legate de impozitare;

P. întrucât fragmentarea politicilor fiscale și politicile fiscale excesiv de complicate creează diverse obstacole pentru întreprinderi și cetățeni pe piața unică, cum ar fi insecuritatea juridică, birocrația, riscul de dublă impunere și dificultăți în a solicita rambursări de taxe; întrucât astfel de bariere descurajează activitatea economică transfrontalieră de pe piața unică și creează riscuri pentru autoritățile fiscale, cum ar fi dubla neimpozitare și oportunități de arbitraj fiscal; întrucât raportul cuprinzător al lui Mario Draghi subliniază, de asemenea, necesitatea de a „elimina orice obstacol fiscal din calea investițiilor transfrontaliere în UE” pentru a reduce fragmentarea pieței de capital și evidențiază că „cetățenii UE ar trebui să poată investi în alte state membre fără proceduri de impozitare complexe care duc, practic, la o dublă impunere”;

Q. întrucât raportul Letta subliniază că fragmentarea fiscală rămâne o barieră majoră pentru întreprinderile din UE, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), iar o mai bună aliniere printr-un cadru fiscal mai bine coordonat al UE este esențială pentru a facilita libera circulație a lucrătorilor, a bunurilor și a serviciilor și pentru a sprijini creșterea și investițiile private[1]; întrucât o impozitare solidă și echitabilă este un instrument-cheie pentru generarea veniturilor necesare pentru a investi în servicii de interes general în toate regiunile UE și pentru a menține aceste servicii,

Fiscalitatea și mediul de afaceri

1. subliniază că normele fiscale simple și previzibile ar trebui să faciliteze plata impozitelor de către contribuabili și administrarea și colectarea veniturilor de către administrațiile publice; subliniază că este necesar ca în UE să se creeze un mediu favorabil conformității

---

1 Letta, E. „Much more than a market – Speed, Security, Solidarity – Empowering the Single Market to genering a sustainable future and prosperity for all EU citizens”, aprilie 2024, p. 91, 111.

fiscale și care să sprijine întreprinderile, în care sectoarele de producție să poată concura și prospera, iar lucrătorii să poată câștiga un salariu echitabil, sprijinindu-se în același timp dubla tranziție; subliniază că normele de impozitare excesiv de complexe riscă să descurajeze investițiile, observând, în același timp, că politica fiscală ar trebui concepută într-un mod care să nu distorsioneze procesul decizional al actorilor economici;

2. este profund îngrijorat de amenințarea la adresa suveranității fiscale a UE exprimată în declarațiile președintelui SUA din 2 aprilie 2025 privind TVA-ul în statele membre ale UE, ca parte din justificarea pentru a impune taxe vamale asupra importurilor SUA din UE; subliniază că războaiele comerciale afectează întreprinderile și îndeamnă Comisia și statele membre să limiteze tulburările comerciale de pe acest plan și să consulte părțile interesate europene atunci când iau decizii ca răspuns la astfel de tarife;

3. subliniază, așa cum se menționează în raportul Draghi, că normele fiscale divergente din UE reprezintă un obstacol major în realizarea unei veritabile piețe unice; recunoaște că cadrul fiscal al UE trebuie să respecte cu strictețe principiile subsidiarității și proporționalității, precum și cooperarea, pentru a reduce costurile de conformare pentru întreprinderi; subliniază că statele membre au dreptul de a-și adapta sistemele fiscale la nevoile lor naționale specifice, respectând în același timp standardele comune și coordonându-și eforturile de combatere a fraudei și evaziunii fiscale, asigurând schimbul de informații în timp util și promovând condiții de concurență echitabile; consideră că aceste rezultate pot fi obținute în special printr-un echilibru între respectarea competențelor naționale și asigurarea unei interpretări consecvente;

4. subliniază că, pe lângă eforturile de armonizare, se pot realiza progrese substanțiale în simplificarea conformării fiscale și eliminarea obstacolelor administrative de pe piața internă prin instrumente comune de implementare, spre exemplu modele standardizate pentru colectarea și raportarea datelor, orientări din partea Comisiei, precum și prin dialog și schimb de bune practici între statele membre;

5. observă că întreprinderile din UE, în special IMM-urile, sunt factori-cheie pentru creșterea economică și crearea de locuri de muncă pe întregul continent; reamintește că IMM-urile se confruntă cu provocări fiscale semnificative din cauza reglementărilor fiscale complexe și a sistemelor fiscale fragmentate, care impun sarcini administrative și costuri de conformare ridicate, costurile de conformare ale IMM-urilor fiind estimate la aproximativ 30 % din taxele plătite, comparativ cu aproximativ 2 % pentru întreprinderile mari, ceea ce împiedică creșterea și inovarea IMM-urilor; îndeamnă Comisia să evalueze impactul propunerilor actuale și viitoare asupra IMM-urilor și să exploreze soluții de simplificare a procedurilor

fiscale și reducere a costurilor de conformare, în strânsă cooperare cu autoritățile fiscale naționale; invită, de asemenea, Comisia să evalueze de ce directiva propusă de instituire a unui sistem de impunere în funcție de sediul central pentru IMM-uri nu a câștigat teren în cadrul Consiliului și solicită progrese concrete și soluții fezabile pentru a avansa cu această propunere; cere elaborarea unui set de instrumente cuprinzător și ușor de utilizat pentru IMM-uri și start-upuri, inclusiv orientări, modele și opțiuni de depunere automată a declarațiilor fiscale pentru TVA, impozitul pe profit, statul de plată și alte obligații, disponibile gratuit și actualizate periodic;

6. ia act de informațiile din raportul Draghi despre propunerile de impozitare sectorială, în special de recomandările privind reducerea costului consumului de energie electrică fără a submina competitivitatea UE, a descuraja investițiile, a afecta crearea de locuri de muncă sau a slăbi încrederea întreprinderilor; ia act, în acest sens, de reflecția informală a miniștrilor de finanțe din UE din ianuarie 2025 cu privire la prețurile ridicate ale energiei și tratarea cu prioritate a acestui aspect; ia act de lucrările în curs referitoare la revizuirea Directivei privind impozitarea energiei[1], subliniind importanța ambițiilor climatice, realitățile economice actuale, prețurile ridicate la energie și nevoile în materie de conectivitate;

Competitivitatea și creșterea economică

7. subliniază că competitivitatea este un termen larg, care se referă la o rată a productivității capabilă să stimuleze creșterea durabilă și, prin urmare, să crească venitul și bunăstarea pentru toți; subliniază că o economie competitivă nu este doar favorabilă întreprinderilor, ci este și o economie care asigură niveluri ridicate de ocupare a forței de muncă și bunăstare socială, oferă capacitate de inovare, oportunități educaționale și infrastructură adecvate, precum și instituții puternice și standarde ridicate privind statul de drept; recunoaște că o impozitare eficientă și eficace, care să includă măsuri de reducere a concurenței fiscale dăunătoare și a de frânare a cursei către nivelul cel mai de jos în ceea ce privește ratele de impozitare, este esențială pentru generarea resurselor publice necesare pentru investiții publice și private susținute care vor spori competitivitatea, coeziunea socială și economică și creșterea economică a UE;

8. salută concluziile Consiliului European privind noul pact pentru competitivitatea europeană; regretă, în acest sens, omiterea domeniului fiscal din acțiunile de îmbunătățire a competitivității Europei; solicită o mai bună cooperare fiscală în cadrul UE, care să

---

[1] Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/96/oj).

reducă fragmentarea și complexitatea și, în același timp, să promoveze o mai mare cooperare și încredere între statele membre, deoarece acestea sunt esențiale pentru a consolida competitivitatea economiei europene;

9. invită Comisia și statele membre să convină asupra unei abordări coordonate pentru a spori transparența cheltuielilor publice din taxe, pentru a se asigura că acestea ating obiectivele vizate de politici, în conformitate cu obiectivele și prioritățile comune ale UE, într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, că nu au impact neașteptat sau negativ asupra pieței interne și că nu oferă oportunități de evaziune fiscală și de planificare fiscală agresivă;

10. salută concluziile Consiliului European privind simplificarea și asanarea fiscală; subliniază că viitoarele inițiative ale UE privind impozitarea ar trebui să se concentreze în mod prioritar pe simplificarea administrativă, pe eliminarea (dacă este cazul) a normelor fiscale care se suprapun, pe creșterea clarității și raționalizarea aplicării normelor fiscale și pe remedierea divergențelor sau ineficiențelor identificate care pot afecta funcționarea pieței unice; subliniază că Comisia ar trebui să faciliteze și să încurajeze o cooperare mai solidă între statele membre și administrațiile fiscale naționale pentru a permite o interpretare mai consecventă a legislației fiscale directe și indirecte;

11. ia act de cercetarea efectuată de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei în 2022, care constată că veniturile la bugetele locale din impozitele pe activitățile economice locale pot stimula municipalitățile să acționeze la nivel local și să încurajeze activitățile economice locale; invită Comisia, în acest sens, să intensifice aceste acțiuni de cercetare și să se implice în acțiuni de învățare reciprocă cu statele membre pentru a încuraja municipalitățile să aibă grijă de întreprinderile lor, eliberând astfel un potențial neexploatat pentru o creștere economică mai mare în UE;

12. subliniază că stimulentele fiscale bine concepute și justificate, cu substanță economică și beneficii socioeconomice, pot sprijini activități economice care promovează obiective publice, inclusiv în zone periferice și dezavantajate din punct de vedere geografic din UE; constată că stimulentele fiscale nu ar trebui doar să respecte tratatele și constrângerile legate de marja de manevră fiscală, ci ar trebui totodată să nu conducă la fragmentarea pieței interne; solicită un set de instrumente care să asigure dialogul, transparența și coordonarea între statele membre cu privire la stimulentele fiscale; salută intenția Comisiei de a emite orientări fără caracter obligatoriu privind stimulentele fiscale și solicită un studiu suplimentar privind efectul implementării normelor din pilonul 2 al OCDE privind stimulentele fiscale, precum și să se emită recomandări pentru a asigura eficacitatea acestora în cadrul pilonului 2; subliniază că este important să se garanteze că stimulentele fiscale rămân în deplină

concordanță cu cadrul UE privind ajutoarele de stat; reamintește angajamentele UE legate de schimbările climatice și sprijinul continuu al Parlamentului pentru aceste obiective și îndeamnă Comisia și statele membre să își coordoneze eforturile și să ia în considerare beneficiile potențiale ale stimulentelor fiscale pentru investițiile ecologice;

13. reamintește că mai multe inițiative legislative în domeniul fiscal nu avansează; subliniază, în acest sens, necesitatea de a oferi securitate juridică și previzibilitate întreprinderilor din UE; ia act de clarificările Comisiei cu privire la inițiativele din domeniul fiscal care urmează să fie retrase;

Simplificarea fiscală și digitalizarea

14. reamintește prioritatea Comisiei de a asigura simplificarea pentru întreprinderi în toate politicile, inclusiv în politica fiscală, în limitele competențelor sale, cu scopul de a reduce cerințele de raportare cu cel puțin 25 % (și pentru IMM-uri cu cel puțin 35 %); invită, în acest sens, Comisia ca, în dialog strâns și continuu cu statele membre, să efectueze în mod sistematic evaluări ex ante ale impactului tuturor noilor propuneri legislative legate de fiscalitate, precum și o verificare a măsurilor actuale din perspectiva competitivității, pentru a cuantifica reducerea preconizată a sarcinilor administrative și a se asigura că noile norme se aliniază la obiectivele UE de creștere economică și legate de tranziția verde și cea digitală;

15. îndeamnă Comisia să identifice și să elimine toate cazurile de raportare dublă și să instituie un sistem de schimb eficient de date între administrațiile financiare, scutind astfel contribuabilii de obligațiile de raportare dublă; observă că în acest context s-ar putea obține simplu câștiguri, cum ar fi prin modificarea Directivei (UE) 2021/2101[1] privind raportarea publică pentru fiecare țară în parte, pentru a asigura echivalența normelor UE cu standardul de raportare fiscală 207 al Inițiativei de Raportare Globală; invită Comisia să evalueze avantajele unei astfel de echivalențe;

16. invită Comisia și statele membre să simplifice obligațiile fiscale pentru industria de apărare, prin extinderea și simplificarea scutirilor de TVA pentru achizițiile publice în contextul inițiativelor comune ale UE în domeniul apărării;

17. solicită înființarea unei platforme de date fiscale a UE pentru a îmbunătăți schimbul automat de informații fiscale și a reduce

---

[1] Directiva (UE) 2021/2101 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit (JO L 429, 1.12.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2021/2101/oj).

sarcinile administrative; încurajează Comisia și statele membre să se bazeze pe instrumentele existente, cum ar fi Sistemul de schimb de informații privind TVA (VIES) și sistemul de control al mișcărilor cu produse accizabile (EMCS), și să analizeze dacă aceste instrumente se pot aplica și la domenii precum impozitarea directă; subliniază că o astfel de platformă ar trebui să permită analiza comună a informațiilor relevante pentru procesul de control al impozitării cu o componentă transfrontalieră, să prevină duplicarea și să servească drept punct unic de acces pentru administrațiile fiscale din întreaga UE;

18. subliniază rolul esențial pe care îl poate juca facturarea electronică în creșterea transparenței, reducerea sarcinilor administrative și facilitarea utilizării practice și eficiente a datelor raportate;

19. reamintește că, în absența unei raportări solide, administrațiile fiscale nu dispun de informațiile de bază necesare pentru a depista, a investiga și a preveni practicile fiscale abuzive; subliniază că accesul la date fiscale actuale și cuprinzătoare este esențial pentru garantarea echității sistemelor fiscale și pentru protejarea veniturilor publice;

20. recunoaște că, pentru a justifica costurile legate de obligațiile de raportare, este nevoie de administrații fiscale eficiente și care dispun de resurse suficiente, dotate cu personal instruit în mod adecvat și cu o infrastructură digitală modernă; subliniază necesitatea de a investi în capacitatea autorităților fiscale de a se asigura că obligațiile de raportare existente sunt utilizate la întregul lor potențial;

21. reamintește că pentru o economie competitivă este esențial să existe norme fiscale simple, stabile și previzibile, care vor contribui la crearea de locuri de muncă și la creșterea economică; invită Comisia să emită recomandări pentru un sistem fiscal simplificat și competitiv pentru a reduce sarcina administrativă pentru întreprinderi și cetățeni, acolo unde se consideră necesar, de exemplu prin raționalizarea utilizării numărului de identificare fiscală în toate statele membre, precum și în domeniul stimulentelor fiscale; recunoaște că securitatea fiscală și simplificarea procedurilor de rambursare și de deducere reprezintă soluții esențiale pentru reducerea sarcinii administrative, în special pentru IMM-uri;

22. ia act de importanța simplificării fiscale la toate nivelurile; subliniază că trebuie să se crească participarea persoanelor fizice pe piețele de capital prin simplificarea procedurilor de declarare fiscală pentru conturile de economii și de investiții, în special atunci când aceste conturi sunt însoțite de stimulente fiscale; ia act, de asemenea, de proiectele-pilot ale Comisiei privind cooperarea în materie de conformitate pentru întreprinderi, care vizează reducerea

verificărilor și îmbunătățirea soluționării litigiilor pentru întreprinderile care îndeplinesc standarde ridicate de conformitate;

23. subliniază potențialul digitalizării, în special al inteligenței artificiale (IA), ca instrument de reducere a sarcinilor administrative și a costurilor de asigurare a conformității pentru întreprinderi, în special pentru IMM-uri, și de sprijinire a detectării fraudelor în domeniul TVA; accentuează că este important să se mențină totodată un element uman pentru controalele de calitate și pentru a avea garanții împotriva riscurilor de discriminare; constată că digitalizarea poate îmbunătăți, de asemenea, activitatea administrațiilor fiscale publice, cu condiția să se garanteze transparența și supravegherea suficientă a deciziilor automatizate luate în domeniul fiscal; îndeamnă Comisia și statele membre să facă progrese pentru digitalizarea și simplificarea administrării fiscale, consolidând totodată cooperarea, coordonarea și schimbul de bune practici și de know-how între autoritățile naționale, Comisia acționând ca facilitator;

24. subliniază că statele membre ar trebui să aloce resurse umane și financiare adecvate pentru punerea în aplicare a oricărui nou act legislativ în domeniul fiscal și pentru modernizarea administrațiilor fiscale, în special prin investiții în personal, formare, sisteme informatice integrate și interoperabile și consultări cu sectorul privat; invită Comisia să își intensifice sprijinul prin intermediul programului Fiscalis și să analizeze posibilitatea pentru un program specific de finanțare al UE pentru a sprijini în continuare astfel de investiții;

25. invită Comisia să evalueze și să simplifice cadrul actual în materie de TVA, în limitele competențelor sale și în cadrul unui dialog strâns și continuu cu statele membre, pentru a reduce sarcinile administrative mai ales pentru întreprinderi și organizațiile comunitare, pentru a spori competitivitatea și a reduce decalajul dintre veniturile preconizate și suma efectiv colectată (deficitul de încasare a TVA); își reiterează apelul pentru un sistem de TVA simplificat și modernizat, care să limiteze scutirile și cotele diferite de cele standard, cu scopul de a promova concurența loială, de a reduce costurile de asigurare a conformității și de a îmbunătăți conformitatea voluntară; ia act de pachetul privind TVA-ul în era digitală (ViDA) și invită Comisia să emită orientări clare și coerente pentru a sprijini punerea în aplicare fără probleme a Directivei (UE) 2025/516[1], în special în ceea ce privește cerința de raportare digitală a UE; subliniază că deficitul de încasare a TVA variază semnificativ de la un stat membru la altul și salută pachetul ViDA ca instrument de creștere a transparenței și de

---

[1] Directiva (UE) 2025/516 a Consiliului din 11 martie 2025 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA pentru era digitală (JO L, 2025/516, 25.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj).

reducere a fraudei; îndeamnă la o punere în aplicare coordonată la nivel național pentru a asigura coerența și consideră că modelul ghișeului unic pentru TVA este eficient și ușor de utilizat, în special pentru IMM-uri; solicită reforme suplimentare pentru a facilita înregistrarea electronică în scopuri de TVA pentru întreprinderile mici și pentru a crește digitalizarea în colectarea TVA-ului; invită Comisia să valorifice și să extindă sistemul ghișeului unic pentru TVA pentru comerțul electronic transfrontalier de la întreprinderi la consumatori (*business-to-consumer-B2C*), pentru a reduce sarcina administrativă și costurile de asigurare a conformității;

26. ia act de schimbarea semnificativă a comportamentului de achiziții în ultimul deceniu, cu o creștere puternică a comerțului electronic în timpul pandemiei de COVID-19, care persistă și în prezent; constată că achizițiile online ar trebui să contribuie la un nivel mai mare de respectare a normelor în materie de TVA, datorită pistei de audit electronice, însă Raportul Comisiei din 2024 privind deficitul de încasare a TVA subliniază că această corelație nu este chiar clară, din cauza complexității asociate vânzărilor online; îndeamnă Comisia să evalueze dacă acquis-ul în materie de TVA este adecvat pentru atingerea scopurilor pe care le are, având în vedere popularitatea tot mai mare a comerțului electronic;

27. solicită îmbunătățirea Directivei 2008/9/CE a Consiliului[1]; subliniază că este important să se analizeze posibilitatea de a integra rambursările transfrontaliere de TVA în modelul ghișeului unic, pentru a simplifica și mai mult demersurile pentru respectarea normelor în materie de TVA de către întreprinderile implicate în comerțul transfrontalier, asigurând totodată alinierea la obligațiile existente în materie de TVA în toate statele membre;

28. solicită o aplicare consecventă a conceptelor-cheie și simplificarea definițiilor pentru un sistem de TVA mai eficient, inclusiv, de exemplu, aplicarea unor interpretări comune pentru „bunurile instalate și asamblate”, astfel cum se subliniază la articolul 36 din Directiva privind TVA[2], precum și aplicarea consecventă a definiției sediilor permanente și sediilor fixe sau a altor sedii;

29. subliniază necesitatea unui sistem de TVA mai sustenabil și mai echitabil, fiind necesar să se analizeze mai detaliat modul în care cotele de TVA pot fi utilizate pentru a atinge obiectivele de sustenabilitate; sugerează Comisiei să evalueze dacă TVA-ul poate fi

---

1 Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare (JO L 44, 20.2.2008, p. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/9/oj).

2 Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

eliminat pentru bunurile livrate gratuit în scopuri sociale și de mediu;

30. constată că, deși cotele reduse de TVA au un scop legitim în sprijinirea obiectivelor sociale și economice generale ale statelor membre, inclusiv sprijinirea membrilor vulnerabili ai societății și a copiilor, aplicarea lor pe scară mai largă sporește incertitudinea juridică și complexitatea sistemului fiscal; subliniază că, deși cotele reduse de TVA pot duce la o scădere a prețului pentru consumator, aceasta depinde și de alți factori; consideră, prin urmare, că o revizuire și o evaluare periodică prin care să se stabilească ce cote reduse de TVA rămân necesare și eficace pentru atingerea obiectivelor de politică preconizate ale statelor membre vor fi utile în sarcina de simplificare;

31. reiterează poziția Parlamentului cu privire la sistemul propus de impozitare în funcție de sediul central pentru IMM-uri, la propunerea de directivă „Unshell” și la indemnizația propusă pentru reducerea favorizării îndatorării (DEBRA);

32. subliniază că complexitatea interacțiunilor dintre diferitele sisteme fiscale naționale și discrepanțele dintre acestea pot crea condiții de concurență inechitabile și pot avea un efect negativ asupra funcționării pieței interne; subliniază că acest lucru poate descuraja investițiile transfrontaliere, care pot fi deosebit de dezavantajoase pentru IMM-urile și întreprinderile exclusiv naționale care nu dispun de resursele necesare pentru a se angaja în scheme complexe de planificare fiscală și care, prin urmare, se confruntă cu un mediu concurențial inechitabil, care nu le favorizează extinderea;

33. ia la cunoștință de lucrările privind propunerea „Întreprinderile din Europa: cadru de impozitare a profitului” (BEFIT); reamintește obiectivele Comisiei din propunerea BEFIT de a reduce complexitatea normelor fiscale și costurile de asigurare a conformității pentru întreprinderile din UE cu operațiuni transfrontaliere; ia act de potențialul acestei propuneri de a reduce fragmentarea și de a crea condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi pe piața internă; subliniază că orice inițiativă a UE trebuie să aducă valoare adăugată, atât din punct de vedere juridic, cât și economic, și solicită o abordare eficace și echilibrată, care să aducă beneficii tuturor statelor membre, să respecte principiul subsidiarității și să fie concordantă cu punerea în aplicare a normelor pilonului 2 al OCDE;

Pilonii 1 și 2 ai OCDE și impozitarea internațională

34. reafirmă angajamentul puternic al UE față de implementarea abordării bazate pe doi piloni a Cadrului inclusiv al OCDE/G20, ținând seama, în același timp, de situația actuală în ceea ce privește normele pilonului 2, inclusiv de recentul ordin executiv emis de

președintele SUA la 20 ianuarie 2025 prin care se declară că Acordul fiscal global al OCDE nu se aplică în Statele Unite; îndeamnă Comisia să acorde prioritate activităților care mențin și protejează acordul, pentru a preveni revenirea la o concurență fiscală dăunătoare în detrimentul veniturilor publice și al intereselor UE; îndeamnă Comisia să informeze Parlamentul cu privire la planurile de urgență și să ia măsuri prompte și specifice pentru a garanta integritatea și eficacitatea Directivei privind pilonul 2[1], pentru a proteja interesele UE și a preveni măsurile de retorsiune; ia act de posibilitatea simplificării administrative în punerea în aplicare a Directivei privind pilonul doi;

35. subliniază că pilonul 2 ar trebui să asigure un nivel minim de impozitare la nivel mondial pentru grupurile de întreprinderi multinaționale și grupurile naționale de mari dimensiuni din UE; salută transpunerea sa în legislația națională; solicită claritate juridică, ținând seama de diferențele dintre normele pilonului 2 al OCDE și punerea lor în aplicare de către statele membre, în special în activitățile de transport maritim, pentru a evita crearea unor regimuri fiscale contradictorii, care pot duce la confuzie; se așteaptă ca procesul de negociere și de publicare a orientărilor administrative să fie finalizat în curând și să ofere certitudinea necesară întreprinderilor care intră în domeniul de aplicare al pilonului 2; se așteaptă ca evoluțiile ulterioare în ceea ce privește regimurile de protecție existente să faciliteze conformitatea, cum ar fi dezvoltarea unui regim de protecție permanent;

36. subliniază rolul semnificativ al Parchetului European (EPPO) și al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) în identificarea și investigarea fraudei și evaziunii fiscale și evidențiază necesitatea unei colaborări eficace între aceste organisme și autoritățile fiscale naționale;

37. ia act de publicarea de către OCDE în octombrie 2023 a Convenției multilaterale, care stabilește normele tehnice pentru punerea în aplicare a sumei A din pilonul 1, precum și de negocierile în curs; invită Comisia să evalueze efectele potențiale ale unei taxe pe serviciile digitale;

Barierele fiscale în cadrul pieței unice

38. ia act de raportul Letta și de referința la un al 28-lea regim voluntar, care vizează atragerea și menținerea start-upurilor inovatoare în UE; ia act de faptul că peisajul fiscal fragmentat din UE creează

---

[1] Directiva (UE) 2022/2523 a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni în Uniune (JO L 328, 22.12.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj).

complexitate, incertitudine și costuri ridicate de asigurare a conformității pentru întreprinderile din UE, în special pentru IMM-uri, și invită Comisia să analizeze și să evalueze beneficiile și dezavantajele opțiunii unui al 28-lea regim; subliniază că este necesar să se elimine obstacolele fiscale din calea investițiilor transfrontaliere. să se reducă dependența excesivă de îndatorare și să se crească finanțarea prin capitaluri proprii a întreprinderilor; reamintește, în acest sens, raportul Draghi, care subliniază că cetățenii UE ar trebui să poată investi în alte state membre fără proceduri de impozitare complexe care duc, practic, la o dublă impunere; evidențiază că aderarea la aceste principii este esențială pentru ca UE să devină un centru de investiții competitiv și orientat spre inovare; subliniază că este important să se exploreze modalități de simplificare și standardizare a normelor privind documentarea prețurilor de transfer în UE, inclusiv printr-o evaluare atentă și echilibrată a pragurilor existente și a criteriilor de semnificație, ținându-se seama totodată și de particularitățile statelor membre, cu scopul de a reduce costurile de conformare pentru tranzacții, fără a compromite standardele de transparență și fără a facilita planificarea fiscală agresivă și evaziunea fiscală;

39. regretă că Busola pentru competitivitate a Comisiei nu dispune de orientări concrete cu privire la modul de eliminare a barierelor fiscale din calea investițiilor transfrontaliere; invită Comisia să efectueze studii specifice de evaluare a efectelor economice și în materie de concurență ale acestei fragmentări, cu accent pe identificarea celor mai afectate sectoare, și să propună măsuri concrete pentru a simplifica sistemele fiscale și a consolida încrederea reciprocă între statele membre, în special pentru a sprijini IMM-urile;

40. salută recenta intrare în vigoare a Directivei FASTER[1] privind impozitul reținut la sursă ca un prim pas important către modernizarea și simplificarea procedurilor fiscale transfrontaliere în interiorul UE; ia act de recomandările din raportul Draghi și reamintește recomandările Parlamentului din rezoluția sa referitoare la un cadru privind impozitul reținut la sursă[2], a cărui instituire este esențială pentru reducerea complexității, creșterea securității juridice pentru investitori și stoparea practicii de „treaty shopping” (exploatarea abuzivă a convențiilor fiscale internaționale); subliniază că reforma politicii fiscale ar putea facilita, de asemenea, un grad

---

1 Directiva (UE) 2025/50 a Consiliului din 10 decembrie 2024 privind reducerea mai rapidă și mai sigură a surplusului de impozit reținut la sursă (JO L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj).

2 Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2022 referitoare la un cadru european pentru impozitul reținut la sursă (JO C 347, 9.9.2022, p. 172).

mai mare de integrare a piețelor europene de capital în contextul uniunii economiilor și a investițiilor;

41. invită Comisia să analizeze obstacolele fiscale existente în calea integrării pieței unice și să elaboreze un plan de acțiune pentru abordarea acestora;

42. solicită principii directoare privind drepturile contribuabililor de a identifica barierele fiscale persistente în cadrul pieței unice și recomandă cele mai bune practici extrase de peste tot din UE pentru a ameliora experiențele contribuabililor, garantând totodată că astfel de principii directoare nu limitează capacitatea statelor membre de a institui măsuri pentru combaterea abuzurilor cu scopul de a asigura aplicarea corespunzătoare a legislației lor fiscale; ia act de reticența Comisiei în a prezenta comunicarea planificată privind drepturile cetățenilor în calitate de contribuabili, care a fost anunțată în planul său de acțiune pentru 2021;

43. salută comunicarea Comisiei referitoare la uniunea economiilor și a investițiilor și în special dorința de a elimina diferențele dintre procedurile fiscale naționale care creează sarcini administrative și bariere în calea investițiilor transfrontaliere și, de asemenea, de a sprijini acțiunile statelor membre în acest scop;

44. constată că disparitățile în ceea ce privește tratamentul fiscal al veniturilor din capital pot crea complexitate și insecuritate juridică pentru investitorii transfrontalieri; subliniază că raportul cuprinzător al lui Mario Draghi recunoaște necesitatea de „a elimina orice obstacol fiscal din calea investițiilor transfrontaliere în UE” pentru a reduce fragmentarea pieței de capital; subliniază importanța unui mix fiscal mai echilibrat pentru reziliența economică și invită Comisia și statele membre să evalueze avantajele unei mai bune coordonări și simplificări în acest domeniu, pentru a stimula investițiile transfrontaliere;

Combaterea evaziunii fiscale, a evitării obligațiilor fiscale și a planificării fiscale agresive

45. reamintește că, pe măsură ce vor fi implementate normele pilonului 2, este important să se monitorizeze noile forme de concurență fiscală dăunătoare care ar putea apărea;

46. se angajează să combată planificarea fiscală agresivă atât de către întreprinderi, cât și de către persoane fizice, pentru o economie europeană echitabilă, ținând seama de situația și de interesele specifice ale IMM-urilor și ale gospodăriilor cu venituri mici și mijlocii; recunoaște că planificarea fiscală agresivă are implicații considerabile asupra veniturilor, afectează condițiile de concurență pentru actorii economici, amenință să submineze civismul fiscal și erodează baza fiscală a statelor membre; îndeamnă Comisia și

statele membre să îmbunătățească cooperarea dintre statele membre pentru a combate planificarea fiscală agresivă, în special printr-un mai bun schimb de informații, audituri coordonate și o mai bună aplicare a legii; reamintește rezoluțiile sale referitoare la punerea în aplicare a cerințelor UE privind schimbul de informații fiscale[1], la reformarea listei UE a paradisurilor fiscale[2] și la reformarea politicii UE privind practicile fiscale dăunătoare; subliniază că sporirea complexității regimurilor fiscale poate crea stimulente nedorite pentru planificarea fiscală agresivă și evaziunea fiscală, care pot fi opace; solicită statelor membre și Comisiei să aplice o abordare adecvată și bazată pe riscuri pentru combaterea fraudei fiscale și a planificării fiscale agresive;

47. subliniază importanța mecanismelor existente în temeiul Directivei privind cooperarea administrativă[3] (DAC), al Directivei împotriva evitării obligațiilor fiscale[4] (ATAD) și al Acordului multilateral al autorităților competente (MCAA), care au îmbunătățit semnificativ transparența și cooperarea transfrontalieră între autoritățile fiscale, permițând un răspuns mai eficace la planificarea fiscală agresivă; subliniază creșterea sarcinii administrative și a costurilor de asigurare a conformității pentru administrațiile fiscale și contribuabili în temeiul DAC și ATAD și salută revizuirea și simplificarea acestora, menținând totodată standardele actuale;

48. subliniază necesitatea de a remedia neconcordanțele dintre ATAD și măsurile bazate pe pilonul 2 al OCDE, pentru a asigura coerența și securitatea juridică în întreaga UE, inclusiv prin raționalizarea opțiunilor și a excepțiilor acordate statelor membre; ia act de anunțul Comisiei că va evalua ATAD în lumina pilonului 2 și va prezenta un raport cuprinzător privind măsurile în T3 2025, în conformitate cu acordul privind pilonul 2; invită Comisia să ofere orientări statelor membre cu privire la interpretarea normei generale antiabuz prevăzute în ATAD și solicită o revizuire pentru ca

---

1 Rezoluția Parlamentului European din 16 septembrie 2021 referitoare la punerea în aplicare a cerințelor UE privind schimbul de informații fiscale: progrese, lecții învățate și obstacole care trebuie depășite (JO C 117, 11.3.2022, p. 120).

2 Rezoluția Parlamentului European din 21 ianuarie 2021 referitoare la reformarea listei UE a paradisurilor fiscale (JO C 456, 10.11.2021, p. 177).

3 Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/16/oj).

4 Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO L 193, 19.7.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1164/oj).

ATAD să fie mai simplu de pus în aplicare și pentru a-i crește eficacitatea;

49. ia act de rolul DAC în reducerea evaziunii fiscale, a evitării obligațiilor fiscale și a planificării fiscale agresive, precum și în creșterea transparenței, subliniind, în același timp, complexitatea și sarcina administrativă, în special în cadrul DAC 6[1]; subliniază necesitatea revizuirii DAC 6 și invită Comisia să efectueze o evaluare a costurilor de asigurare a conformității în temeiul respectivei directive, precum și să consolideze orientările, să îmbunătățească analiza de risc și să valorifice tehnologia pentru o mai bună colectare a datelor, astfel încât să asigure eficacitatea în promovarea transparenței fiscale și să se prevină costurile și sarcinile administrative disproporționate; afirmă că această revizuire ar trebui să aibă în vedere protejarea IMM-urilor de obligațiile de raportare inutile și să ofere mai multă claritate în ceea ce privește criteriile de referință pentru acordurile transfrontaliere care fac obiectul raportărilor; sugerează o evaluare pentru o posibilă revizuire a DAC 7[2], cu scopul de a analiza dacă schimbul de informații poate fi redus odată cu introducerea raportării în timp real în cadrul pachetului ViDA;

50. constată, în special, că este necesar să se profite de procesul de revizuire pentru a aborda normele care în prezent se suprapun și pentru a raționaliza și simplifica aplicarea normelor și conceptelor comune; subliniază că standardizarea termenilor și conceptelor este esențială pentru simplificarea conformității, deoarece diversele interpretări interne pot duce la fragmentare și complexitate;

51. solicită o colaborare mai strânsă între Parchetul European și Eurofisc pentru a consolida schimbul de informații, coordonarea eforturilor de asigurare a respectării legii și anchetele transfrontaliere în lupta împotriva fraudei în domeniul TVA și a altor forme de evaziune fiscală și de evitare a obligațiilor fiscale; subliniază necesitatea unei cooperări mai bine organizate între aceste organisme, care ar trebui să își valorifice mandatele și expertiza pentru a asigura un răspuns mai eficace și mai unificat al UE la frauda fiscală transfrontalieră; îndeamnă Comisia și statele membre să faciliteze această cooperare prin îmbunătățirea mecanismelor de schimb de date, prin asigurarea unor resurse adecvate și prin încurajarea eforturilor comune de investigare;

---

[1] Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării (JO L 139, 5.6.2018, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/822/oj).

[2] Directiva (UE) 2021/514 a Consiliului din 22 martie 2021 de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (JO L 104, 25.3.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2021/514/oj).

subliniază că, pentru a facilita activitatea economică transfrontalieră, este necesară o mai bună coordonare fiscală între statele membre în ceea ce privește combaterea evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale; consideră că UE ar trebui să se asigure că toate produsele importate sunt supuse în mod corespunzător unor taxe vamale adecvate;

Impozitarea transfrontalieră și mobilitatea forței de muncă

52. invită Comisia să prezinte un studiu și, dacă este necesar, un pachet de măsuri de simplificare a normelor fiscale, de abordare a fragmentării fiscale pentru lucrătorii transfrontalieri și pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă, cu scopul de a stimula competitivitatea, prin aprofundarea pieței interne, precum și de protejare a veniturilor fiscale prin crearea unor condiții de concurență echitabile; constată că sistemele fiscale naționale divergente generează obstacole semnificative, sarcini administrative, insecuritate juridică și dublă impunere, împiedicând mobilitatea forței de muncă și antreprenoriatul transfrontalier;

53. constată că mobilitatea transfrontalieră a persoanelor crește într-un ritm fără precedent și că un nivel atât de ridicat de mobilitate globală are un impact substanțial asupra sistemelor fiscale; subliniază că această mobilitate și impactul său asupra sistemelor fiscale trebuie luate în considerare cu atenție în procesul de elaborare a politicilor, fără a descuraja mobilitatea și oportunitățile de angajare în UE; constată, în acest sens, că statele membre utilizează stimulente fiscale pentru a promova mobilitatea forței de muncă și antreprenoriatul transfrontalier; subliniază, cu toate acestea, că statele membre trebuie, de asemenea, să prevină practicile fiscale dăunătoare care atrag contribuabilii individuali și denaturează concurența, prin includerea de restricții și măsuri de protecție clare;

54. ia act de mobilitatea transfrontalieră tot mai mare a lucrătorilor cu înaltă calificare și a altor persoane determinată de libertatea de circulație și de regimurile fiscale preferențiale din unele state membre; subliniază că este important să se garanteze că politica fiscală pe piața internă rămâne echitabilă, transparentă și compatibilă cu sustenabilitatea finanțelor publice în întreaga UE; își reiterează apelul adresat Consiliului de a revizui mandatul Grupului de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor;

55. reamintește că pot apărea implicații fiscale din cauza unei prezențe fiscale sau a unui sediu permanent, atunci când lucrătorii transfrontalieri desfășoară activități precum călătoriile de afaceri sau munca la distanță; observă că un regim de protecție privind munca la distanță coordonat între statele membre ar putea oferi securitate

fiscală angajatorilor și ar putea reduce sarcinile administrative, simplificând impozitarea individuală;

Impozitarea și inovarea

56. subliniază că inovarea este un factor-cheie al creșterii economice, al competitivității pe plan mondial și al bunăstării și că, potrivit OCDE, stimulentele fiscale sunt un instrument politic de sprijinire a inovării utilizat pe scară largă și semnificativ din punct de vedere economic; consideră că guvernele ar trebui să se asigure că sistemele de stimulente fiscale pentru cercetare și dezvoltare (C&D) sunt rentabile, prin evaluări periodice și adoptarea unor stimulente specifice care să încurajeze investițiile și creșterea economică și să consolideze competitivitatea UE pe scena mondială, în conformitate cu propunerile din raportul Draghi;

57. invită Comisia să realizeze studii suplimentare privind raportul cost-eficacitate al diferitelor tipuri de stimulente fiscale pentru C&D și inovare în creșterea competitivității UE pe scena mondială, în conformitate cu propunerile din raportul Draghi, asigurându-se că aceste stimulente sunt bine concepute pentru a atinge obiectivele de politică stabilite, fără a eroda veniturile fiscale și fără a contribui la riscul de evitare a obligațiilor fiscale; invită Comisia să exploreze diferite soluții și mecanisme de sprijinire a C&D pentru start-upuri, printre care credite fiscale transferabile, printr-o abordare coordonată cu statele membre și bazată pe criterii comune, pentru a îmbunătăți accesibilitatea și eficacitatea acestor măsuri; invită Comisia să evalueze în continuare efectele transfrontaliere ale unor astfel de stimulente în alte state membre, inclusiv riscurile de evitare a obligațiilor fiscale; subliniază necesitatea unei mai mari disponibilități a stimulentelor fiscale, inclusiv facilități fiscale, credite, amortizarea accelerată și deduceri suplimentare; solicită, în acest sens, Comisiei să emită recomandări și să integreze în mod corespunzător stimulentele fiscale, în special cele legate de C&D, după caz, fără a exacerba asimetriile economice din UE; subliniază că ar fi prudent să se alinieze stimulentele pentru inovare și C&D cu stimulente specifice pentru investiții; solicită consolidarea cooperării și a încrederii între statele membre, promovând condiții de concurență echitabile pentru comerțul electronic, serviciile digitale și alte sectoare cu creștere rapidă;

58. subliniază că este important să se asigure că stimulentele fiscale rămân pe deplin conforme cu cadrul actual al UE privind ajutoarele de stat; evidențiază valoarea cadrului UE privind ajutoarele de stat în menținerea unei concurențe loiale pe piața internă și în asigurarea securității juridice și a unor condiții de concurență echitabile pentru toate statele membre;

°

° °

59. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.